

Uitspraak op het beroep van

J. te V. (appellant)
tegen een besluit van
de Stichting Christelijke Scholengemeenschap ***, zetelend te E. (verweerster).

1. Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 25 april 2008 heeft drs. I. , lid van het bestuur van verweerster, appellant mededeling gedaan van het voornemen van verweerster om de arbeidsovereenkomst met hem te beëindigen alsmede van het voornemen hem voor de duur van de ontslagprocedure te schorsen. Appellant is daarbij in de gelegenheid gesteld om binnen drie weken zijn zienswijze ten aanzien van deze voornemens kenbaar te maken.

1.2 Naar aanleiding van een daartoe strekkend, bij brief van 16 mei 2008 door de raadvrouw van appellant ingediend, verzoek heeft verweerster bij schrijven van 22 mei 2008 uitstel verleend voor het indienen van een zienswijze omtrent het ontslagvoornemen. Het verzoek om uitstel voor het indienen van een zienswijze tegen de voorgenomen schorsing heeft verweerster afgewezen, omdat zij het niet in het belang van de instelling acht om appellant weer tot de school toe te laten. Om deze reden heeft verweerster appellant bij wijze van ordemaatregel met toepassing van artikel 4.a.6, tweede lid, aanhef en onder d, van de geldende CAO-VO geschorst voor de duur van de besluitvorming over het voorgenomen ontslag en het daaropvolgende ontslagtraject. Verweerster heeft appellant gewezen op de mogelijkheid tegen het schorsingsbesluit beroep in te stellen.

1.3 Namens appellant heeft mevrouw mr. G.A. van Ommen Kloeke, advocaat te Amersfoort, bij schrijven van 28 mei 2008 aan verweerster de zienswijze kenbaar gemaakt over het voorgenomen ontslag alsmede over de voorgenomen schorsing.

1.4 Bij schrijven van 16 juni 2008 heeft drs. I., voornoemd, appellant medegedeeld, dat verweerster de arbeidsovereenkomst per 1 oktober 2008 opzegt primair wegens plichtsverzuim als bedoeld in artikel 4.a.7, tweede lid (artikel 4.a.5, aanhef en onder a, van de CAO), subsidiair wegens onbekwaamheid/ongeschiktheid voor de door hem uitgeoefende functie (artikel 4.a.5, aanhef en onder b, van de CAO), meer subsidiair wegens gewichtige omstandigheden die redelijkerwijs geacht moeten worden met het oog op de belangen van de instelling en van het onderwijs de mogelijkheid van het dienstverband uit te sluiten (artikel 4.a.5, aanhef en onder i, van de CAO). Voorts heeft verweerster het schorsingsbesluit van 22 mei 2008 gehandhaafd en voor zover nodig bekrachtigd.

1.4 Per emailbericht van 25 juli 2008, op diezelfde dag bij de Commissie ontvangen, heeft, mr. Van Ommen Kloeke, voornoemd, namens appellant beroep bij de Commissie ingesteld tegen het besluit van verweerster. Bij brief van 4 augustus 2008 heeft mr. Van Ommen Kloeke het beroep aangevuld.

1.5 Verweerster heeft op 15 september 2008 een verweerschrift bij de Commissie ingediend.

1.6 De Commissie heeft de zaak op 17 oktober 2008 te 's-Gravenhage in een openbare zitting behandeld. Partijen hebben bij die gelegenheid hun standpunten nader uiteengezet, appellant, bijgestaan door mr. G.A. van Ommen Kloeke, voornoemd, en verweerster bij monde van mr. J.A. Keijser, advocaat bij de Besturenraad Protestants-Christelijk Onderwijs te Voorburg, alsmede van H.,

rector van de Christelijke Scholengemeenschap *** te E. (hierna te noemen: de school), en N., als hoofd P&O in dienst van verweerster.

Op verzoek van verweerster heeft de Commissie als getuigen gehoord: *V*, voormalig teamleider van appelland, en mevrouw *A*, eveneens voormalig (interim-)teamleider van appelland.

2. De standpunten van partijen.

2.1 Het standpunt van appelland.

Kort samengevat en voor zover van belang komt het standpunt van appelland op het volgende neer.

-Van enig disfunctioneren is geen sprake.

-Appelland is van mening, dat verweerster allerlei zaken met betrekking tot ziekmelding en controle van ziekte opblaast en ernstiger voorstelt dan zij in werkelijkheid zijn. Hij had zich een keer vergist in het tijdstip. Toen een controleur bij hem thuis langs kwam, was appelland al weer aan het werk.

-Onder verwijzing naar bijlage 8 bij de van toepassing zijnde CAO, waar wordt bepaald, dat de werkgever de werknemer ten hoogste drie maal per jaar de verplichting kan opleggen te werken gedurende een (deel van) BAPO-verlofdag, stelt appelland, dat verweerster niet heeft aangetoond, dat zij appelland deze verplichting heeft opgelegd. Bovendien is hij verschillende keren wel aanwezig geweest op vergaderingen die op BAPO-dagen werden gehouden.

-De stelling, dat de toets niet op tijd klaar was, is onjuist. Hij had de toets in het postvak van de betreffende docent gelegd. Deze had aangegeven de toets later te zullen geven.

-Omdat appelland ook nog aan een andere school les geeft, was hij in tijdnood gekomen en had hij de cijfers ingegeven in de veronderstelling dat wijzigingen wel na de bespreking zouden kunnen worden verwerkt. Verder erkent hij dat hij twee keer een typefout heeft gemaakt.

-Appelland heeft een verklaring van een leerling overgelegd, waarin wordt gesteld, dat het uitgeleende boek geen antwoordenboek was.

-Appelland ontkent, dat hij leerlingen meerdere keren eerder zou hebben weggestuurd.

-Voorts ontkent hij, dat bij hem geen sprake zou zijn van een constructieve leeromgeving waardoor leerlingen geen les meer bij hem zouden willen volgen. Als er al spanningen waren, hadden de leerlingen dat aan zichzelf te wijten.

-Er is geen sprake geweest van incorrecte bejegening. De door verweerster genoemde voorbeelden komen in de praktijk van elke docent voor. Deze voorbeelden kunnen niet worden uitgelicht om disfunctioneren aanwezig te achten.

-Door de schoolleiding zijn geen functioneringsgesprekken gehouden en voorts is geen persoonlijk ontwikkelingsplan opgesteld.

-Ten aanzien van het verbeteringstraject waaraan de heer *V* invulling heeft gegeven, is appelland van mening, dat de schoolleiding doelstellingen en toetsingscriteria had moeten opstellen, hetgeen zij niet heeft gedaan. De schoolleiding kan dus ook niet concluderen of appelland al dan niet in staat zou zijn om zijn functie uit te oefenen. Als verweerster inderdaad zou hebben gemeend, dat appelland te kort zou zijn geschoten, dan zou zij hem begeleiding, coaching of training hebben moeten aanbieden. Dat is niet gebeurd.

-Concluderend stelt appelland zich op het standpunt dat het beweerde plichtsverzuim en disfunctioneren onvoldoende is aangetoond.

Ter zitting heeft appelland nog aangevoerd, dat hij het onjuist acht dat verweerster in het verweerschrift allerlei nieuwe gronden aanvoert die niet zijn opgenomen in het bestreden besluit.

2.2 Het standpunt van verweerster.

Samengevat en voor zover van belang komt het standpunt van verweester, zoals vervat in het bestreden besluit en nader toegelicht in het verweerschrift en ter zitting, neer op het volgende.

-Appellant heeft zich herhaaldelijk te laat ziek gemeld. Leerlingen komen daardoor voor niets naar het eerste uur, hetgeen veel irritatie geeft.

-De handelwijze van appellant bemoeilijkt controle van ziekteverzuim. Een keer was hij een half uur te laat, een andere keer had hij zich te laat afgemeld. De keer dat hij niet thuis was bij controle, had hij weliswaar zijn werkzaamheden weer hervat, echter zonder zich hersteld te melden.

-Ten onrechte heeft appellant met een beroep op BAPO-verlof sectie- en teamvergaderingen verzuimd, en dan ook nog zonder berichtgeving vooraf. Als een vergadering op een BAPO-dag valt, kan het verlof op een ander tijdstip worden opgenomen.

-Op het van te voren bekend zijnde moment in week 11 had appellant niet de vereiste toets gereed. Dat was overigens niet de eerste keer dat appellant te laat toetsmateriaal aanleverde.

-Meerdere door appellant in het systeem ingegeven cijfers weken af van de daadwerkelijk behaalde resultaten. Verweester spreekt in dit geval van fake-cijfers.

-Tegen afspraken in heeft appellant een antwoordenboek aan een leerling gegeven. Daardoor moesten nieuwe toetsen worden gemaakt.

-Appellant liet leerlingen eerder weggaan uit de les. Dit is in strijd met de op de school geldende afspraken.

-Ten aanzien van verscheidene leerlingen (niet alleen de drie op wiens handelen appellant in zijn beroepschrift is ingegaan) is sprake van een verstoorde verhouding met appellant, onder meer door klachten over zijn wijze van lesgeven. Een aantal leerlingen wil zelfs geen onderwijs van appellant meer volgen.

-Er zijn meerdere klachten geuit over de bejegening van leerlingen door appellant.

Naar aanleiding van de opmerking van appellant, dat hij – zo al sprake zou zijn van disfunctioneren, hetgeen appellant ontkent - niet in de gelegenheid is gesteld zijn functioneren te verbeteren, heeft verweester het volgende overwogen. Weliswaar zijn er geen officiële functionerings- en beoordelingsgesprekken gevoerd, maar appellant is regelmatig door collega's en leidinggevenden aangesproken op zijn functioneren. Tegen de achtergrond van de wijze van reageren door appellant daarop (hij herinnerde het zich niet, hij dacht dat het anders zat, hij ontkende een en ander, of verwees naar een ander) stelt verweester zich op het standpunt, dat appellant door het achterwege blijven van functionerings- en beoordelingsgesprekken niets wezenlijks is onthouden. Voorts heeft verweester overwogen, dat een nieuw verbeteringstraject niets ten goede zou opleveren, aangezien het gevolgde coachingstraject door de heer *V* geen structurele verbetering heeft opgeleverd. Dat traject was ingezet nadat verweester appellant in maart 2004 een berisping had opgelegd en in augustus 2005 een waarschuwing, welke maatregelen niet het gewenste effect hadden. Voor het slagen van een – nieuw - verbetertraject is een grotere mate van zelfinzicht en erkenning van de problematiek vereist dan appellant ten toon heeft gespreid. Appellant ontkent echter alle problemen. Bij dit alles klemmt naar de mening van verweester het feit, dat appellant 26 jaar werkervaring heeft. Binnen de school is geen draagvlak meer voor appellant. Gezien de naderende schoolvakantie was er naar de mening van verweester geen basis meer hem werkzaamheden te laten verrichten. Daarom heeft verweester hem geschorst voor de duur van het ontslagtraject.

3. Getuigenverklaringen.

3.1 De getuige *V* was in 2007-2008 teamleider van HAVO-3/4/5. Hij heeft het volgende verklaard. Bepaalde zaken ten aanzien van het functioneren van appellant liepen niet goed: er waren klachten dat toetsen niet op tijd gereed waren, en de kwaliteit van de toetsen die wel op tijd klaar waren, was niet geheel voldoende. Daarom heeft de heer *V* in zijn functie als teamleider wekelijks gesprekken gevoerd met appellant, onder meer over planning, waar appellant moeite mee had. De heer *V* heeft

gepoogd appelland handreikingen te geven waardoor hij organisatorische zaken beter zou kunnen verrichten. Hij heeft appelland voorts aangesproken over de zorgen vanuit de sectie, namelijk dat appelland zich geregeld versliep en dat hij klassen eerder wegstuurde. Desgevraagd heeft de heer *V* medegedeeld, dat appelland niet heeft gevraagd om verdere ondersteuning.

3.2 De getuige *A* was van 1 januari 2008 tot en met mei 2008 interimteamleider, ter vervanging van de heer *V*, die zich weer meer ging richten op het lesgeven. Deze getuige heeft verklaard, dat een aantal leerlingen klachten bij haar heeft ingediend over het functioneren van appelland. Deze leerlingen waren van mening dat zij onvoldoende les van appelland kregen. Ook ouders van leerlingen hebben klachten ingediend over de wijze van lesgeven en de becijfering alsmede over het feit, dat appelland naar alcohol rook. Dit laatste feit heeft mevrouw *A* ook zelf geconstateerd.

Het leslokaal van appelland was vlakbij de kamer van mevrouw *A* gelegen. Zij heeft een aantal keren vastgesteld, dat appelland leerlingen voor het einde van de les weg liet gaan, soms druppelsgewijze, soms de gehele klas in één keer. Zij heeft hem daarop ook aangesproken. Eén geval noemde appelland zelf een uitzondering. Het druppelsgewijze laten gaan van leerlingen na het maken van een proefwerk achtte appelland niet vreemd, zoals hij tegen haar opmerkte. Mevrouw *A* heeft in dit verband verklaard, dat appelland anders dacht over de op de school geldende afspraken over het niet voor het einde van de les laten vertrekken van leerlingen.

Toen mevrouw *A* de klachten van ouders besprak met appelland, ontkende hij zaken die zij vertelde. Mevrouw *A* heeft zich bezig gehouden met het nakijken van werk van een drietal leerlingen die hadden geklaagd dat zij niets leerden in de lessen van appelland. Ook al waren die leerlingen zelf niet gemakkelijk – naar mevrouw *A* verklaarde -, neemt dit niet weg dat hun werk beneden de maat was. Dat heeft een andere docent tegenover haar doen concluderen, dat de klacht van de leerlingen niet onterecht was. Deze docent heeft die leerlingen overgenomen.

Desgevraagd heeft mevrouw *A* verklaard, dat appelland haar niet heeft gevraagd om ondersteuning.

4. De van toepassing zijnde voorschriften.

Ingevolge artikel 4.a.5, aanhef en onder a en i, van de verlengde CAO-VO 2006-2007 (hierna te noemen: de CAO) kan opzegging van een dienstverband voor onbepaalde tijd plaatsvinden op grond van:

- a. plichtsverzuim als bedoeld in artikel 4.a.7, tweede lid;
- b. onbekwaamheid of ongeschiktheid van de werknemer voor de door hem uitgeoefende functie, uit andere hoofde dan genoemd onder e;
- e. het geraken in een toestand van blijvende ongeschiktheid op grond van ziekten of gebreken (.....)
- i. andere met name genoemde gewichtige omstandigheden die redelijkerwijs geacht moeten worden met het oog op de belangen van de instelling en van het onderwijs de mogelijkheid van het dienstverband uit te sluiten.

Artikel 4.a.7, eerste lid, van de CAO bepaalt, dat de werkgever ten aanzien van de werknemer die zich aan plichtsverzuim schuldig maakt, onder opgave van redenen één van de navolgende besluiten kan nemen:

- a. schriftelijke berisping;
- b. schorsing met behoud van salaris;
- c. ontslag;
- d. inhouding van de bezoldiging, voor ten hoogste 50 % van het maandsalaris.

Ingevolge artikel 4.a.7, tweede lid, van de CAO wordt onder plichtsverzuim verstaan: het overtreden van de voor de werknemer geldende voorschriften, het niet nakomen van hem opgelegde verplichtingen, alsmede het doen of nalaten van datgene dat de werknemer bij een goede uitoefening van zijn functie behoort na te laten of te doen.

Op grond van artikel 4.a.6, tweede lid, aanhef en onder d, van de CAO kan de werkgever de werknemer schorsen voor de duur van maximaal zes maanden, wanneer er sprake is van een voornemen tot opzegging als bedoeld in artikel 4.a.5 onder a, b en i van de CAO.

Artikel 13, eerste lid, van de CAO bevat het beroepsrecht van de werknemer tegen – onder meer - besluiten tot een disciplinaire maatregel, schorsing en ontslag. Artikel 13, derde lid, van de CAO bepaalt, dat het beroep bedoeld in lid 1 schriftelijk wordt ingesteld binnen zes weken nadat het besluit bij aangetekend schrijven aan de werknemer is meegedeeld.

In navolging van de CAO vermeldt het Huishoudelijk Reglement van de Commissie in artikel 2, tweede lid, ook een beroepstermijn van zes weken. Indien het beroepschrift na de daarvoor gestelde termijn is ingediend, laat de Commissie ingevolge artikel 3, tweede lid, van het Huishoudelijk Reglement niet-ontvankelijkverklaring op die grond achterwege, indien de appellant aantoont dat hij de voorziening in beroep heeft aangevraagd zo spoedig als dit redelijkerwijs kon worden verlangd.

5. Beoordeling van het geschil.

5.1 Het bestreden besluit strekt tot het opzeggen van het dienstverband van appellant als leraar primair op grond van plichtsverzuim (artikel 4.a.5, onder a, van de CAO juncto artikel 4.a.7, tweede lid, van de CAO), subsidiair op grond van onbekwaamheid of ongeschiktheid anders dan wegens ziekte (artikel 4.a.5, onder b, van de CAO), meer subsidiair op grond van gewichtige omstandigheden (artikel 4.a.5, onder i, van de CAO). Voorts heeft verweerster de bij besluit van 22 mei 2008 met toepassing van artikel 4.a.6, tweede lid, onder d, van de CAO opgelegde schorsing bekrachtigd.

5.2 Schorsing.

5.2.1 Verweerster heeft zich ter zitting op het standpunt gesteld, dat appellant niet-ontvankelijk is in het door hem ingestelde beroep tegen de schorsing, zoals vervat in het besluit van 16 juni 2008. Zij heeft daartoe betoogd, dat reeds bij haar schrijven van 22 mei 2008 de schorsing op grond van artikel 4.a.6, tweede lid, onder d, van de CAO is opgelegd. Daarbij is ook de beroepsmogelijkheid vermeld. In het besluit van 16 juni 2008 heeft verweerster met betrekking tot de schorsing slechts overwogen of de tegen de voorgenomen opzegging ingediende zienswijze wellicht aanleiding zou zijn om de schorsing niet te handhaven. Daarvan was in de visie van verweerster geen sprake. Appellant meent echter, dat nu in het besluit van 16 juni 2008 ook de rechtsmiddelenclausule is opgenomen, het beroep tegen de daarin vervatte schorsing ontvankelijk is.

5.2.2 De Commissie stelt vast, dat in het schrijven van 22 mei 2008 van verweerster een besluit tot schorsing op grond van artikel 4.a.6, tweede lid, onder d, van de CAO is opgenomen. In het thans bestreden besluit van 16 juni 2008 heeft verweerster dit schorsingsbesluit gehandhaafd en voor zover nodig bekrachtigd. Naar het oordeel van de Commissie schept het besluit van 16 juni 2008 ten aanzien van de schorsing geen rechtsgevolg dat niet reeds was ontstaan door het besluit van 22 mei 2008. Het is derhalve onjuist, dat verweerster in het thans bestreden besluit de mogelijkheid heeft genoemd om beroep in te stellen tegen het bekrachtigde schorsingsbesluit. Deze onjuiste rechtsmiddelenclausule kan echter niet leiden tot het openen van een nieuwe mogelijkheid om voorziening te vragen.

De Commissie merkt nog op, dat de in dit geval geldende CAO niet de procedure kent zoals vervat in artikel P-2 van de CAO-HBO 2007-2010, met het systeem van schorsing, een verweerprocedure en bestendinging.

5.2.3 Voor zover het thans voorliggende beroep zou moeten worden geacht te zijn gericht tegen de schorsing van 22 mei 2008 overweegt de Commissie het volgende. Vast staat dat dit beroep door de raadvrouw van appelland per email van 25 juli 2008 is verzonden en door de Commissie op diezelfde dag is ontvangen. Uitgaande van verzending door verweerster op 22 mei 2008 is het beroep derhalve buiten de termijn van zes weken als bedoeld in artikel 13, derde lid, van de CAO ingediend. In het schrijven van 22 mei 2008 was uitdrukkelijk de beroepsmogelijkheid met betrekking tot het daarin medegedeelde schorsingsbesluit opgenomen. De Commissie is niet gebleken van redenen waarom appelland niet tijdig tegen het besluit van 22 mei 2008 beroep heeft ingesteld. Hierbij acht de Commissie nog van belang, dat appelland was voorzien van professionele rechtsbijstand. Van verschoonbare termijnoverschrijding is derhalve naar het oordeel van de Commissie geen sprake.

5.2.4 Niet kan worden staande gehouden, dat verweerster de zienswijze die appelland bij schrijven van 28 mei 2008 bij verweerster heeft ingediend naar de Commissie had moeten doorsturen ter behandeling als beroepschrift. Ook hier wijst de Commissie op de uitdrukkelijke vermelding van de rechtsmiddelenclausule in het schrijven van 22 mei 2008, met het adres van de Commissie.

5.2.5 De Commissie concludeert het volgende ten aanzien van de ontvankelijkheid.

Voor zover het beroep van appelland van 25 juli 2008 moet worden geacht te zijn gericht tegen de in het besluit van 16 juni 2008 vervatte bekrachtiging van de schorsing, moet dit beroep niet-ontvankelijk worden verklaard omdat het besluit van 16 juni 2008 geen nieuw rechtsgevolg teweeg brengt na het besluit van 22 mei 2008.

Voor zover het beroep van 25 juli 2008 moet worden geacht te zijn gericht tegen de in het schrijven van 22 mei 2008 vervatte schorsing, moet dit beroep niet-ontvankelijk worden verklaard wegens niet verschoonbare termijnoverschrijding.

5.3 Opzegging van het dienstverband.

5.3.1 Appelland is sinds 1982 werkzaam in dienst van verweerster als leraar aan de school.

5.3.2 De ter zitting door appelland naar voren gebrachte grief, dat verweerster in het verweerschrift nieuwe gronden voor het ontslag heeft genoemd, moet naar het oordeel van de Commissie falen. Verweerster heeft in het verweerschrift geen nieuwe gronden in de zin van artikel 4.a.5 van de CAO genoemd; zij heeft slechts de in het bestreden besluit vervatte gronden nader toegelicht, in reactie op het gestelde in het beroepschrift van appelland.

5.3.3 Het is de Commissie opgevallen, dat partijen een totaal van elkaar verschillende invulling geven van bepaalde zaken. De Commissie acht het niet zinvol in te gaan op alle door verweerster aan het bestreden besluit ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden en op de bestrijding daarvan door appelland. Over het door verweerster als meest ernstig genoemde feit, te weten de onjuiste becijfering, zal de Commissie wel een oordeel geven, alsmede over het algemene functioneren.

5.3.4 Uit de door verweerster overgelegde – door appelland onvoldoende weersproken - stukken blijkt, dat de verschillen tussen de aanvankelijk door appelland doorgegeven cijfers en de naar aanleiding van bespreking aangepaste cijfers groot zijn (soms vier tot vijf punten). Gelet hierop moet zeer ernstig worden getwijfeld aan de juistheid van de eerste becijfering.

Van belang is ook, dat een ouder van een leerling een klacht heeft ingediend met betrekking tot de betrouwbaarheid van door appelland gegeven cijfers. Het door appelland op de internetsite geplaatste cijfer (9.0) wekt aanzienlijk af van het cijfer (5.9) op het antwoordblad.

Naar het oordeel van de Commissie getuigen zo grote verschillen als in deze gevallen niet van de zorgvuldigheid die van een docent met de ervaring van appelland mag worden verlangd.

5.3.5 Uit de stukken, waaronder een waarschuwing en een berisping, en het ter zitting verhandelde, waaronder de getuigenverklaringen, concludeert de Commissie, dat er problemen waren in het functioneren van appelland. Vast staat, dat voor het laatst in 2006 – officiële - functioneringsgesprekken zijn gehouden. Daarna hebben wel gesprekken plaatsgevonden, maar deze hadden niet de officiële status van functioneringsgesprek. Verweester heeft ter zitting verklaard, dat ingeval van problematisch functioneren in het onderwijs vaak op de incidenten wordt gereageerd en dat functioneringsgesprekken worden nagelaten. In dit geval is dat ook aldus gebeurd. De gesprekken met appelland verliepen zo moeizaam, dat – in de visie van verweester - de problemen bij een functioneringsgesprek dan ook niet uit de verf zouden zijn gekomen. Een functioneringsgesprek heeft in dat geval – aldus verweester – geen toegevoegde waarde.

Naar het oordeel van de Commissie is het juist in een situatie als deze van belang dat deze instrumenten van personeelsbeleid worden benut. Anders dan appelland meent, kan echter niet worden staande gehouden, dat de schoolleiding niet heeft geprobeerd met appelland in gesprek te komen. Hij ontkende evenwel veel problemen. Voorts acht de Commissie van belang, dat appelland een tijdlang in wekelijkse gesprekken is begeleid door de heer *V*.

5.3.6 Appelland heeft weliswaar een deel van de door verweester aan de bestreden opzegging ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden weersproken, maar op grond van de stukken en het ter zitting verhandelde komt de Commissie een beeld naar voren van zaken die de arbeidsverhoudingen tussen appelland en de schoolleiding zodanig hebben verstoord, dat van een werkzame arbeidsrelatie geen sprake meer kan zijn. Verweester heeft dit voldoende aannemelijk gemaakt. Ook al zou niet elk feit of elke omstandigheid op zich een ontslag wegens plichtsverzuim of onbekwaamheid/ongeschiktheid rechtvaardigen, naar het oordeel van de Commissie kan niet worden staande gehouden, dat verweester gelet op alle feiten en omstandigheden in onderling verband en samenhang bezien zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen, dat sprake is van andere gewichtige omstandigheden die redelijkerwijs geacht moeten worden met het oog op de belangen van de instelling en van het onderwijs de mogelijkheid van het dienstverband uit te sluiten. Het ontslag kan derhalve worden gedragen door de grond genoemd in artikel 4.a.5, onder i, van de CAO.

5.3.7 Gelet op het vorenstaande dient het beroep tegen de opzegging te worden verworpen.

6. Beslissing.

De Commissie:

- Verklaart het beroep voor zover gericht tegen de bekrachtigde schorsing en tegen het besluit van 22 mei 2008 niet-ontvankelijk;
- verworpt het beroep voor zover gericht tegen de opzegging.

Aldus vastgesteld op 17 oktober 2008 te 's-Gravenhage door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter, mr. T. Elzenga en mr. Th. Geurts, leden, in aanwezigheid van mr. S.K. Welbedacht, lid (die zich wegens ongelijkheid van het aantal leden gekozen door de besturen en het aantal leden gekozen door het personeel van stemming heeft onthouden), in tegenwoordigheid van mr. H. Pieffers, griffier, en getekend door de voorzitter en griffier voornoemd.